

SKATTELETTELSER I TOPPEN TILGODESER MEST MÆND

OXFAM BRIEFING PAPER – MARTS 2023

OXFAM IBIS

RESUME

De seneste årtier er skatten i toppen gradvist blevet sænket både globalt og i Danmark, og meget tyder på, tendensen vil fortsætte. Forslag om at fjerne topskatten i Danmark og sænke skatten på formueindkomster fra fx aktier er fremføres således ofte af politiske partier, tænketanke og erhvervsorganisationer. Samtidigt er der tilsvarende stærk modstand mod fx indførelse af en formueskat og generelt mere progressive indkomstskatter, også på arbejdsfrie indkomster fra fx aktier.

Denne analyse viser, at indkomster i toppen, formue og formueindkomster altovervejende besiddes af mænd. Der er således dobbelt så mange mænd med en personlig indkomst over 550.000 kr., som der er kvinder. Og der er mere end 3 gange så mange mænd, der har en indkomst over 1 mio. kroner. Mænd besidder over 70 pct. af al formueindkomst eksklusive renter, og kigger man på formuebesiddelse, så udgør mænd over 60 pct. af de 10 pct. mest formuende. For de absolut rigeste med formuer over ca. 32 mio. kr. er knap 76 pct. mænd.

Skattelettelser i toppen er således ikke kun et fordelingspolitisk spørgsmål om rig og fattig, men også et spørgsmål om ligestilling. Og ligestillingsproblematikken forstærkes endnu mere af, at de seneste årtiers skattelettelser, der svarer til ca. 50 mia. kr., blandt andet er finansieret gennem en opbremsning af væksten i det offentlige

forbrug. Det rammer velfærden, hvor især kvinderne arbejder, og er med til at skabe øget pres og dårligere arbejdsmiljø.

Den økonomiske tænkning, hvor skattelettelser i toppen prioriteres frem for investeringer i velfærd, er også med til at cementere den ulighed i løn, som kvindedominerede fag i den offentlige sektor er underlagt sammenlignet med tilsvarende mandedominerede fag i den offentlige sektor.

Denne analyse viser, at det faktisk kan lade sig gøre at finansiere en retfærdig løn til kvindefagene og rejse ca. 18 mia. kroner i skatteindtægter, hvis man frem for at give lavere skat til de rigeste, som typisk er mænd, i stedet hæver deres skat, og anvender disse indtægter til at give ligeløn.

Alt for mange lande i det globale syd mobiliserer primært ressourcer gennem flade forbrugsafgifter og moms, som rammer kvinder hårdere end mænd, mens der ikke tilsvarende finder en effektiv beskatning af de rigeste mænds store indkomster og formue. IMF påpeger således det lighedsskabende i fx formueskat og kapitalindkomstskat mellem kønnene. Verdensbanken har i et studie af Etiopien fundet samme resultat og påpeger også, at såfremt skatteindtægter investeres i uddannelse og sundhed, er det yderligere lighedsskabende mellem kønnene.

OXFAM BRIEFING PAPER

MARTS 2023

I denne analyse ser vi på, hvordan skattelettelser har tre implikationer for kvinderne.

- For det første vil vi se, at skattelettelser i toppen altovervejende kommer mænd til gode.
- For det andet, så har de seneste årtiers skattelettelser også haft konsekvenser for den offentlige sektor, som er kvindedomineret. Faldende offentlig forbrugs-vækst er med til at lægge et pres på de kvinder, der arbejder i den offentlige sektor. Når det foreslåes, at man sænker skatterne i toppen yderligere og finansierer det med offentlige besparelser, er der således en dobbelt kønsskævhed i, hvem der tilgodeses, og hvem der betaler prisen.
- For det tredje så er der et markant løneterslæb, som især er koncentreret omkring de offentligt ansatte kvinder. Hvis man i stedet for at sænke skatterne i toppen, besluttede sig for at hæve skatterne på de højeste indkomster, som primært er mænd, kunne man finansiere et opgør med uligelønnen.

I analysen kigger vi på henholdsvis indkomstskatten, kapital- og aktieindkomstskatten og formueskatten. Her kan vi på baggrund af data fra Danmarks Statistik, Skatteministeriet og Finansministeriet se, at både indkomst i toppen, formue og kapitalaktieindkomster er koncentreret hos mænd. Vi vil også se på, hvad de seneste årtiers lempelser i skatterne har haft af konsekvenser for den offentlige sektor, som er stadig mere presset.

Endeligt vil vi vise, hvordan man ved at beskatte de rigeste, der typisk er mænd, kan

honorere den meget store regning, der er, hvis man ønsker at sikre ligeløn for de kvindedominerede omsorgsfag i den offentlige sektor.

Sammenhængen mellem køn og skat er et stadig mere centralt emne også globalt, hvor kvinder i stigende grad opponerer mod et skattesystem, der tilgodeser velhavende mænd og straffer fattige kvinder. Sammenhængen mellem skattepolitik og køn bør således være et fokus både herhjemme og i Danmarks udviklingspolitik.

TOPSKATTELETTELSER ER ISÆR SKATTELETTELSER FOR MÆND

Skattelettelser i toppen af indkomstfordelingen har været et gennemgående tema i de seneste mange års skattereformer. Topskatten blev således sænket med knap 7 pct. i forbindelse med skattereformen i 2009. I 2012 blev topskattegrænsen hævet med knap 58.000 kr. Den nyligt tiltrådte S-V-M regering har også foreslået en ny skattereform, hvor topskatten fra den nugældende grænse på 568.900 kr. og op til 750.000 kr. halveres, således at procenten ikke hedder 15 pct. men 7,5 pct. For personer med indkomster over 2,5 millioner kr. tillægges topskatten til gengæld 5 pct. Samlet koster disse skatteændringer 700 millioner kr.

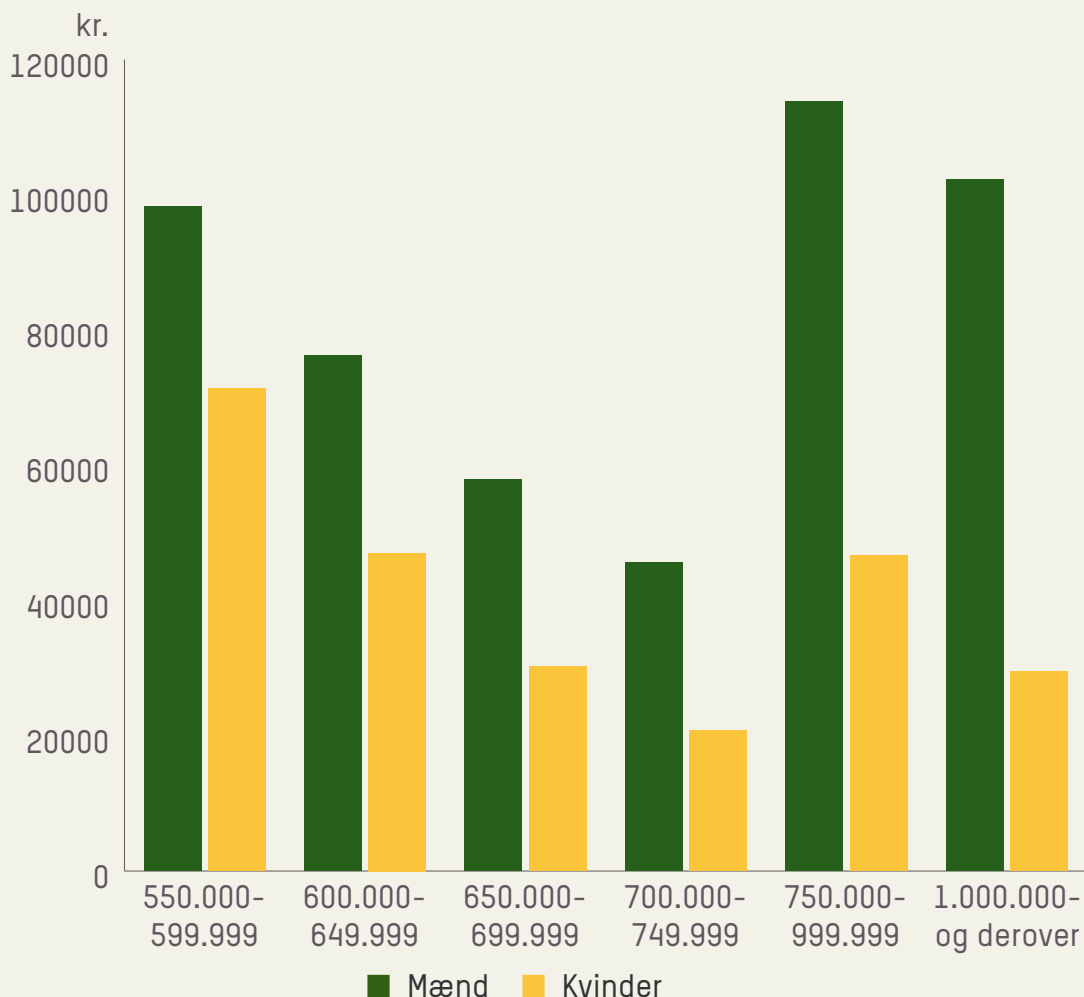
Topskatten betales af den personlige indkomst, og ikke af kapitalindkomster og aktieindkomster, som vi vil vende tilbage til nedenfor. Personlig indkomst er indtægter fra lønarbejde, hvis man trækker penge ud fra egen virksomhed til aflønning af sig selv, samt honorarer. Danmarks Statistik opgør, hvor mange mænd og kvinder der er placeret i forskellige indkomstintervaller i den høje ende, hvor vi krydser den nuværende grænse for topskatten. Billedet er meget tydeligt,

jo højere op i personlig indkomst man kommer, jo større bliver forskellen på antallet af mænd og kvinder i det pågældende interval.

I intervallet fra 550.000-599.999 kr. er ca. 98.000 mænd og ca. 71.000 kvinder. Hvis man kigger på intervallet over én million kr., er der ca. 102.000 mænd og ca. 29.500 kvinder, dvs. 3,5 gange så mange mænd. Tager man hele populationen fra 550.000 kr. og opefter, er der dobbelt så mange mænd som kvinder i 2021.

Baggrunden for denne forskel kan være flertydig. Det kan skyldes forskellige stillinger på arbejdsmarkedet, forskel i antal arbejdstimer samt decideret kønsbaseret løngab. Det ligger uden for denne analyse at undersøge dette. Analysen kan blot konstatere, at lempelser i topskatten primært kommer mænd til gode. Forslag om helt at fjerne topskatten har derfor åbenlyst en klar kønsskævhed i, hvem der tilgodeses.

ANTAL MÆND OG KVINDER MED HØJ PERSONLIG INDKOMST 2021

Kilde og anmærkning: Data fra Danmarks Statistik tabel INDKP221. Den personlige indkomst er før skat. Populationen er 15 år eller derover og kun personer med indkomsttypen. Der er her valgt intervaller fra og med topskattebetalingen starter, hvilket i 2023 er ved en personlig indkomst på 568.900 kr. Personlig indkomst er efter man har betalt arbejdsmarkedsbidrag på 8 pct., hvorfor dette vil svare til en indkomst før skat på ca. 614.400 kr.

LAVERE SKAT PÅ KAPITAL- OG AKTIEINDKOMST TILGODESER OGSÅ ALTOVERVEJENDE MÆND

Et andet skatteforslag, der ofte rejses, er at sænke skatten på indkomst fra aktier og formue. Allerede i dag er skatten på aktieindkomst og øvrig formueindkomst (kapitalindkomst) væsentligt lavere end den højeste skat på lønindkomst

Kapitalindkomst beskattes i dag med et skatteloft på 42 pct. Aktieindkomst beskattes med 27 pct. op til en indkomstgrænse, der i 2023 er 58.900 kr. Alt derover beskattes med 42 pct. Til sammenligning er den højeste marginalskat på lønindkomst 55,9 pct.

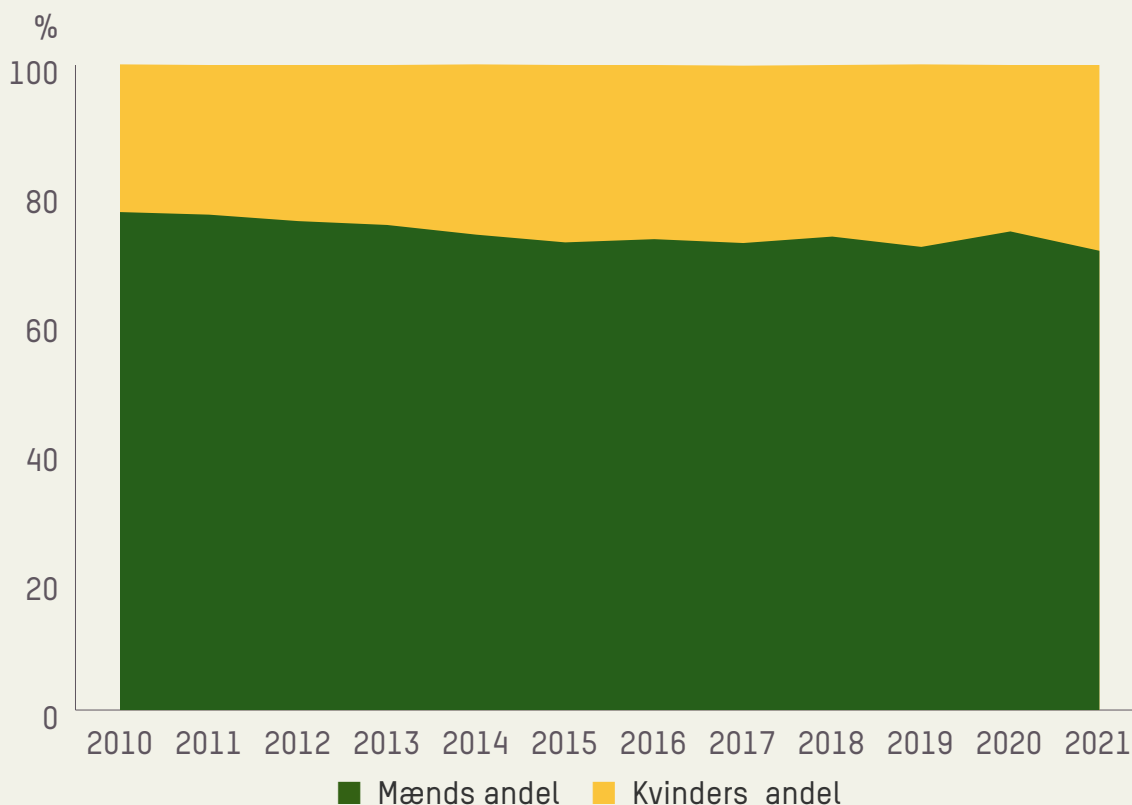
Beregninger på den generelle fordelingsprofil på dette er meget klar. Det er altoverve-

jende de højeste indkomster, der sidder på langt størstedelen af kapital- og aktieindkomsterne [jf. svar fra Skatteministeriet](#).

I Danmarks Statistik kaldes kategorien "øvrig formueindkomst (aktieindkomst mv.)". Dette omfatter al formueindkomst bortset fra renteindtægter, som udgør meget lidt, hvorfor vi ikke har medtaget det.

Hvis man udregner den totale øvrige formueindkomst og tager andelen, der tilfalder mænd vs. kvinder, er der en meget stor kønsskævhed. Selv om kvinderne de seneste år har fået mere formueindkomst, så er fordelingen, at kvinderne i 2021 har knap 30 pct. af formueindkomsten fra fx aktier, mens mænd har over 70 pct. af den totale indkomst af denne type.

ANDEL AF DEN SAMLEDE ØVRIGE FORMUEINDKOMST HERUNDER AKTIEINDKOMST OPDELT PÅ KØN I PCT.

Kilde og anmærkning: Data fra Danmarks Statistik tabel INDKP201 og egne beregninger. Populationen er 15 år eller derover og kun personer med indkomsttypen. Der opereres i faste priser.

I og med mænd sidder på så stor en del af disse indkomster, vil lempelser i disse skatter, primært tilgode de velhavende mænd.

EN FORMUESKAT PÅ STORE FORMUER VIL PRIMÆRT BLIVE BETALT AF MÆND

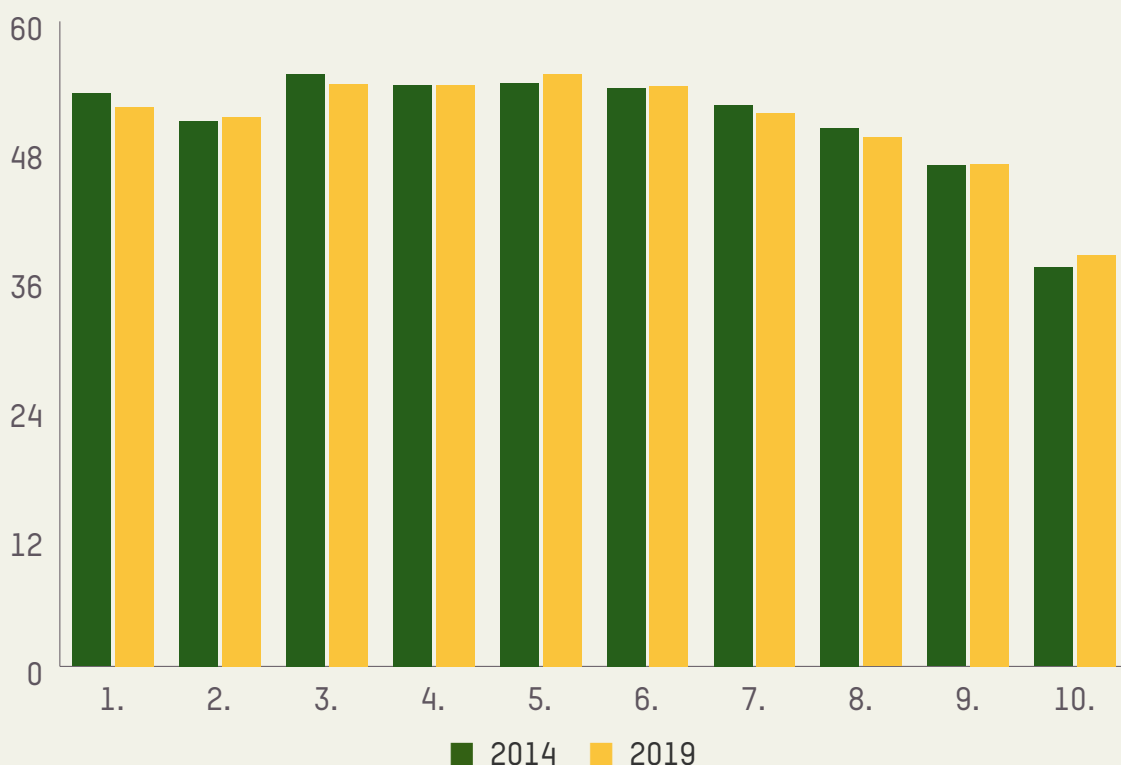
Formueskatten blev afskaffet i Danmark i 1997. Oxfam har foreslået at indføre en formueskat både globalt og i Danmark for at reducere uligheden. Dette har klare fordelingsmæssige gevinster. Som vi skal se, ville der også her være tale om en skat, der udligner de kønsmæssige skævheder i økonomien.

Oxfam IBIS har i en tidligere analyse foreslået en formueskat i Danmark på nettoformuer over 35 millioner kr. på 1 pct. På baggrund af

denne analyse, kan vi se, at denne gruppe i 2022 udgjorde ca. 20.000 personer, hvilket betyder, at denne gruppe udgør de 0,3 pct. mest velhavende i den danske befolkning.

Danmarks Statistik har desværre ikke så detaljerede tal for formueuligheden opdelt på køn, at vi kan se kønsfordelingen helt ned på de 0,3 pct. rigeste. Vi kan dog illustrere den generelle pointe, at mænd dominerer i de højeste dele af formuefordelingen. Data fra [Finansministeriets Ulighedsredegørelse 2021](#) kan give os et billede af formuefordelingen for de 10 pct. rigeste mellem kønne. For 10. formuedecil, dvs. de 10 pct. mest velhavende danskere, er kvindernes andel af gruppen 38,3 pct. i 2019. Den er steget marginalt fra 2014, hvor andelen var 37,1 pct.

KVINDEANDELEN I PCT. I DE FORSKELLIGE FORMUEDECILER 2014 & 2019

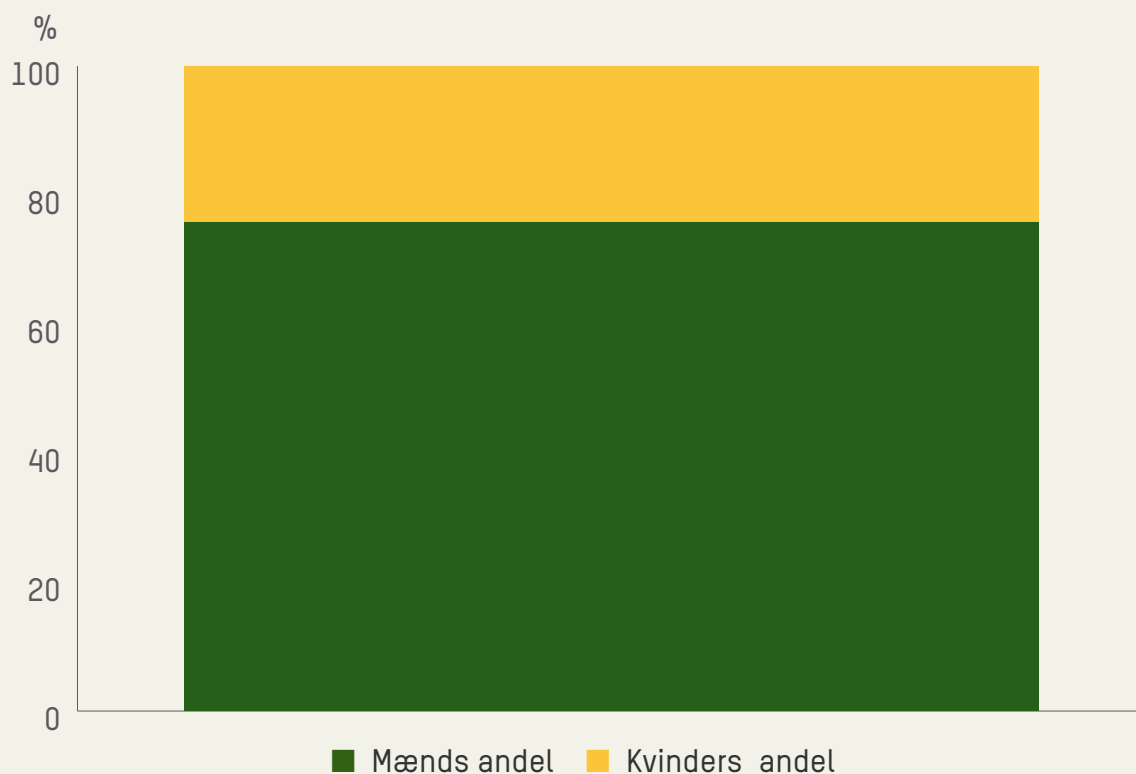
Kilde og anmærkning: Figurdata fra Finansministeriets Ulighedsredegørelse 2021. Data er baseret på formuestatistikken og dækker personer fra 18 år eller derover.

På baggrund af tidligere svar fra Skatteministeriet har vi fået informationer om kønsfordelingen på gruppen med nettoformue over 32,6 mio. kr., altså meget sammenligneligt med gruppen af personer med over 35 mio. kr. i nettoformue, som Oxfam IBIS foreslår skal beskattes med 1 pct. Skatteministeriets og Finansministeriets tal medtager ikke den unoterede aktieformue i de nævnte opgørelser, hvilket betyder, at man generelt skønner markant færre personer med nettoformuer over 30-35 mio. kr. og også den samlede totale nettoformue for denne gruppe (se evt. en gennemgang af dette i tidligere analyse fra Oxfam IBIS). Hvor Oxfam IBIS' datagrundlag fra Wealth X estimerer ca. 20.000 personer

med en nettoformue over 35 mio. kr. er estimeret fra Skatteministeriet 6.200 personer. Dermed er vi i top 0,1 pct. mod 0,3 pct. på baggrund af de data Oxfam IBIS anvender.

Svaret fra Skatteministeriet viser, at når vi er oppe i denne meget velhavende gruppe, er den kønsulighed, vi ser i data fra ulighedsregørelsen endnu mere markant. Andelen af kvinder med en nettoformue over 32,6 mio. kr. i 2022 var således 24,2 pct. Det samlede billede er således klart, at en formueskat udover at være lighedsskabende generelt, også ville være med til at udligne nogle klare uligheder i formuebesiddelse kønnene imellem.

MÆND OG KVINDERS ANDEL I PCT. AF GRUPPEN MED OVER 32,6 MIO. KR. I NETTOFORMUE

Kilde og anmærkning: Pba. svar på spørgsmål nr. 328 af 10. februar 2022 SAU (alm. del) og egne beregninger. Tallene er i 2022. Beregninger er lavet på lovmodellens datagrundlag. Formuedata fra 2020 er fremskrevet til 2022 med udviklingen i BNP ifølge Økonomisk Redegørelse, december 2021.

SKATTELETTelser OG OPBREMSNING I DET OFFENTLIGE FORBRUG BETYDER KVINDERNE I DEN OFFENTLIGE SEKTOR SKAL LØBE STÆRKERE

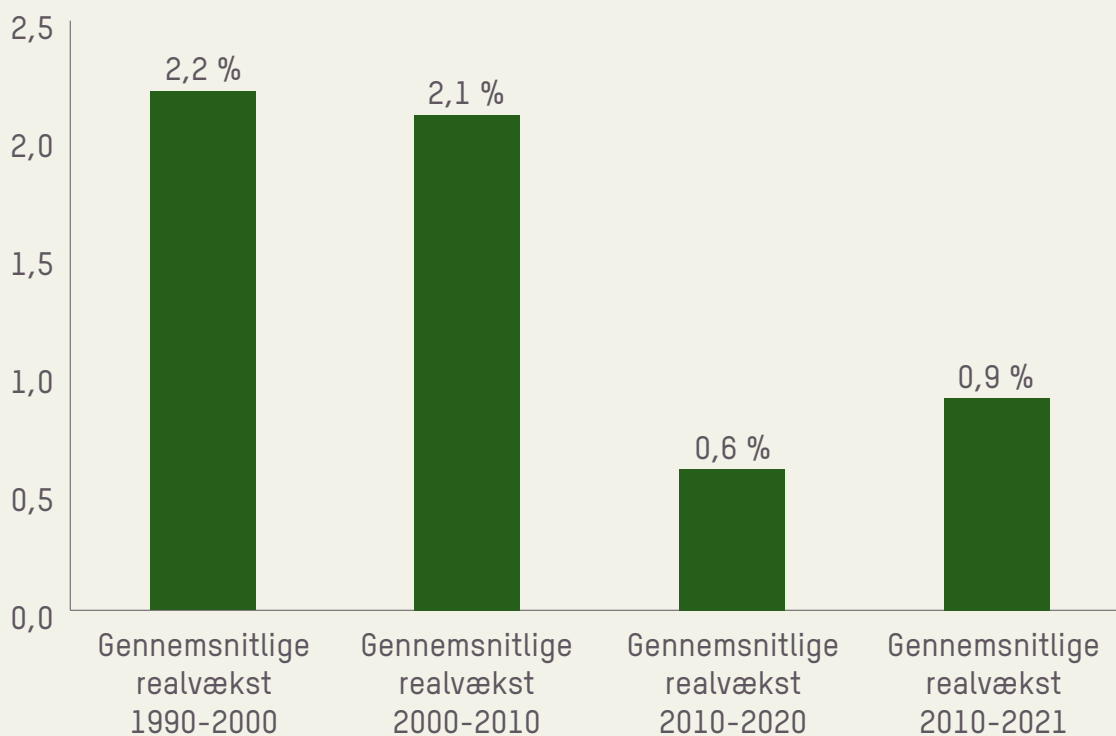
De seneste årtier er der blevet reduceret skatter for milliarder af kroner. Der er forskellige vurderinger af skattelettelsernes omfang. Et svar fra Skatteministeriet om, hvor mange milliarder kr. de samlede lempelser i skatter og afgifter fra 2001 til og med Finanslov 2019 har kostet, [peger i retning af 45-50 mia. kr.](#)

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd peger i deres analyse på, at der fra 2002-2017 [er givet 52 mia. kr. i skattelettelser](#), som primært er gået til de rigeste. Skatterne er siden da både hævet og sænket af skiftende regeringer, men som tallene indikerer, så er der tale om massive skattelettelser over de seneste 20 år.

Pengene til disse skattelettelser er blandt andet kommet via en markant opbremsning i det offentlige forbrug sammenlignet med tidligere, når man ser på den gennemsnitlige årlige vækst de seneste årtier.

Målt ved Nationalregnskabet i Danmarks Statistik kan vi se, at den gennemsnitlige årlige realvækst (altså rensset for inflation) har været markant lavere siden finanskrisen. I perioden 1990-2010 var den gennemsnitlige årlige forbrugsvækst i det offentlige forbrug over 2 pct. Fra 2010-2021 er forbrugsvæksten mere end halveret og gennemsnitligt for årene nede på 0,9 pct. Det skal dog her siges, at 2021, som er seneste dataår, er et år med ekstraordinær høj offentlig forbrugsvækst på 4,2 pct., som må tilskrives COVID-19 relaterede udgifter. Hvis man således ikke medtager 2021, vil gennemsnittet for årene 2010-2020 være nede på 0,6 pct.

GENNEMSNITLIG ÅRLIG REALVÆKST I DET OFFENTLIGE FORBRUG - PCT.

Kilde og anmærkning: Data fra Danmarks Statistiks Nationalregnskab tabel NAN1 og egne beregninger.

De 0,6 pct. årligt svarer til det demografiske træk vurderet af Finansministeriet, hvilket vil sige, at man kan opretholde serviceniveauet når demografien ændrer sig, og der kommer fx flere ældre. Det er dog en meget smal vækst i det offentlige forbrug, som er historisk lav. Når der bremses op for den offentlige vækst og også påføres offentlige besparelser, så vil det have betydning for arbejdsvilkår i den offentlige sektor, hvor kvinder udgør den største del af de beskæftigede.

ULIGELØN I KVINDEDOMINEREDE OMSORGSFAG KAN LØSES Gennem PROGRESSIV BESKATNING, DER OGSÅ REDUCERER DEN ØKONOMISKE ULIGHED MELLEM KØN

De seneste år har der været stadigt større kritik af den såkaldte [tjenestemandreform fra 1969](#), der etablerede et lønhierarki, som siden har været med til at cementere et løngab mellem kvindedominerede og mandedominerede fag.

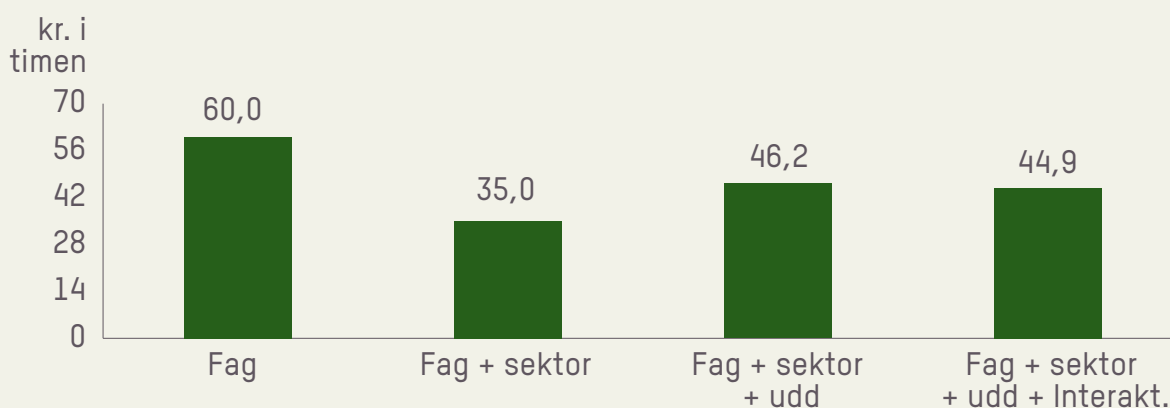
[Oxfam IBIS udgav i 2022 en analyse, der undersøgte uligelønnen](#), og bekræfter den skævhed tjenestemandreformen har skabt. Den viser, at en stor del af timelønsgabet kan forklares ved, hvorvidt man er ansat i den offentlige sektor. Når der kun korrigeres for sektor (privat/offentlig), falder timeløns-

gabet markant til 35 kr. Der er altså en tydelig negativ løneffekt af at være ansat i den offentlige sektor. Den tredje søjle i figuren viser effekten af også at korrigere for den gennemsnitlige uddannelseslængde for hver faggruppe. Eftersom personer i kvindefag i gennemsnit har længere uddannelser end mænd, stiger den korrigerede timelønsskel her til 46,2 kr.

Den sidste søjle repræsenterer den endelige model, hvor der også er korrigeret for interaktionen mellem sektor og gennemsnitlig uddannelseslængde. Interaktionsleddet i modellen er udtryk for, at der generelt er en større lønbonus ved at have en længere uddannelse i det private, end der er i det offentlige. Inklusionen af interaktionsleddet ændrer dog ikke markant ved den korrigerede lønforskel, som ender på ca. 45 kr. i timen. Udregner man det samlede løngab på et helt arbejdsliv lander vi på 2,6 millioner kr. før skat og 1,7 millioner kr. efter skat, når man sammenligner mellem en person ansat i et kvindedomineret fag med en person ansat i et mandedomineret fag.

Pointen her er således at den sektor, man er ansat i, er en af de parametre, der påvirker timelønsgabet mellem kønnene mest.

ESTIMATER PÅ TIMELØNSGAB MELLEM KØNNENE TRIN FOR TRIN

Kilde og anmærkning: Data fra Danmarks Statistiks lønstatistik tabel LONS20 med seneste tal fra 2020, samt fra VIVE (2019). Lønbegrebet er timeløn uden genetillæg. Der er vægtet på antal lønmodtagere i hvert fag. [Se evt. analyse fra Oxfam IBIS.](#)

Uligheden i løn for de kvindedominerede omsorgsfag i den offentlige sektor er ikke blot grundlæggende uretfærdig. Den er også i stigende grad blevet en barriere for rekruttering af arbejdskraft til de kvindedominerede fag. [Her viser analyse fra STAR](#), at en række kvindedominerede fag i den offentlige sektor er blandt de fag som har størst rekrutteringsproblemer. Dermed er det en tikkende bombe under vores universelle velfærdsmodel.

At eliminere uligelønnen for kvindedominerede fag i den offentlige sektor er ikke nogen lille opgave. [Ifølge økonomiprofessor Bo Sandemann Rasmussen vil det koste 15-20 milliarder kr. at fjerne løngabet inden for den offentlige sektor](#) mellem kvindedominerede fag og mandedominerede fag i den offentlige sektor.

Dette er en stor regning, men det kan faktisk lade sig gøre at finansiere en retfærdig løn til kvindefagene. Som vi så, er en række skattelettelser i toppen altovervejende skattelettelser til mænd. Hvis man går den anden vej, og hæver skatterne på de rigeste, som primært er mænd, så kan der mobiliseres ressourcer nok til at fjerne den uretfærdige lønforskel.

- [Oxfam IBIS har i tidligere analyse vist, at en formueskat på 1 pct. for nettoformue over 35 mio. kr. kan indbringe 12 mia. kr.](#)
- [Svar fra Skatteministeriet viser, at hvis man betaler det samme i skat af kapital- og aktieindkomster, som man betaler af lønindkomst, i stedet for maksimalt at betale 42 pct., så vil man kunne øge råderummet med 5,3 mia. kr.](#)
- [Hvis man dropper de planlagte skattelettelser i toppen, vil det ifølge regeringsgrundlaget fjerne en udgift på 700 mio. kr.](#)

Med disse tre forslag vil man således kunne mobilisere 18 mia. kr., hvorved vi er solidt inden for det interval på 15-20 milliarder kr. Bo Sandemann Rasmussen skønner det ville koste at fjerne løngabet i den offentlige sektor.

FINANSIERING AF LIGELØN I DEN OFFENTLIGE SEKTOR	MIA. KR.
Formueskat 1 pct. over 35 mio. kr.	12,0
Fuld harmonisering af kapital- og aktieindkomstskatten med skatten på lønindkomst	5,3
Droppe planlagte topskattelettelser	0,7
I alt	18,0

GLOBALT BEHOV FOR ET MERE RETFÆRDIGT SKATTESYSTEM FOR KVINDER

Der er de seneste år kommet stadig mere fokus på, at skattesystemet skal være mere retfærdigt overfor kvinder.

Kvinder i det globale syd arbejder ofte i den informelle sektor frem for at have et klassisk lønmodtagerjob. Oxfam rapporten '[Do Taxes Influence Inequality Between Men Women and Men](#)' viser, at der er væsentlige skævheder mellem kønnene. I Guatemala er det kun almindelige lønmodtagere, der har fradrag i deres skattebetaling, mens kvinder, der langt oftere arbejder i den informelle sektor ikke har disse fradrag. Samlet set kan man se, at kvinder, der arbejder som selvstændige, har en højere effektiv skat end lønmodtagere og sågar også virksomhedsejere.

Især er flade forbrugsafgifter, som fx moms (Value Added Tax) ikke blot regressive, men rammer også især kvinder, både fordi de er i lavindkomstgruppen, men også fordi kvinder typisk er ansvarlige for at købe moms-betlagte varer som mad, tøj mv. [En analyse foretaget på Uganda](#) af Global Alliance for Tax Justice m.fl., viser, at husstande, hvor kvinder brødføder familien, blev langt hårdere ramt på husholdningens økonomi af indirekte skatter som moms og afgifter, end husstande hvor det er manden, der brødføder familien. [Samme resultater kommer et forskningsstudie foretaget af økonomer frem til, når de undersøger incidensen af skatterne på Kenya](#); at de indirekte skatter rammer kvinder hårdere end mænd.

Det er ikke kun civilsamfundet, der har fokus på sammenhængen mellem skat, økonomisk politik og køn. Også store internationale aktører har i stigende grad fokus på det.

Verdensbanken har således i deres globale skatte program, '[Gender Equality and Tax Reform](#)' som et højt prioriteret emne. Dette har vist sig i en række [konkrete analyser af fx Etiopien](#). Analysen bekræfter, at de indirekte skatter rammer de fattigste, herunder kvinder, hårdest. Derudover bibringer analysen også et væsentligt fokus på, hvad skatterne bruges til. Offentlige udgifter som anvendes på grundskole og sundhed øger således ligheden mellem kønnene mere end andre former for offentlige udgifter.

Endeligt udgav IMF i 2022 rapporten '[Gendered Taxes: The Interaction of Tax Policy with Gender Equality](#)'. Denne rapport dokumenterer virkningen af de forskellige skatter, og bekræfter at progressiv indkomstbeskatning, som fx den danske topskat, er med til at mindske indkomstgabet mellem kønnene. Den viser også, at kvinder globalt har markant mindre formue end mænd, og derfor også langt mindre kapitalindkomst end mænd. IMF hæfter sig også ved, at kapitalindtægter i langt de fleste lande er lavere beskattet end arbejdsindkomst, hvilket er ulighedsskabende mellem kønnene. IMF peger både på mere progressivitet i kapitalbeskatningen samt at evt. skattehuller lukkes.

Der er således en global bevægelse mod et nødvendigt fokus på at tænke økonomisk ulighed og feministisk økonomi sammen, og koble dette til den offentlige økonomis indtægtsside, skatterne, og udgiftssiden i form af forskellige former for offentligt forbrug, der understøtter kvinder.

HVAD KAN MAN GØRE?

Ligestilling i økonomien omhandler mange parametre som fx barsel, adgang til ledelsesstillinger og ejerskab over økonomien. Politiske prioriteringer er også afgørende.

Både hvordan man politisk indretter skattesystemet, og i hvilket omfang man vælger at skattefinansiere velfærd. Dette gælder både nationalt og globalt. Skatter på forbrug rammer kvinder, mens lav skat på formueindkomster og høje lønindkomster tilgodeser mænd. Også udgiftssiden er væsentlig, idet investeringer i velfærden også tilgodeser kvinder relativt mest.

Oxfam IBIS anbefaler at:

- Det danske skattesystem skal indrettes så det er mere lighedsskabende både mellem rig og fattig, og mellem mænd og kvinder. Der bør indføres formueskat, og skatter på formueindkomster kan hæves, så de svarer til skatten på lønindkomst. Pengene bør prioriteres på velfærd frem for skattelettelser i toppen.
- Regeringens planlagte topskattelettelser bør suspenderes og provenuet anvendes til velfærd og ligeløn.
- Det er en grundlæggende uretfærdighed, at kvindedominerede fag i det offentlige betales lavere end tilsvarende mandedominerede fag. Der er behov for at løfte lønnen for at fastholde arbejdskraft i kernevelfærden, og højere skat på dem med højest indkomst og størst formue er en oplagt finansieringskilde til at finansiere mere lighed og retfærdighed i aflønningen af kvinder.
- Den danske udviklingspolitik bør understøtte progressive skattesystemer, hvor ressourcemobiliseringen overvejende sker gennem beskatning af de rigeste mænd og lemper på flade, regressive forbrugsafgifter, der især rammer kvinder. Skatteindtægterne skal anvendes på universel velfærd, der både mindsker fattigdom og understøtter kvinder i det globale syd.

KONTAKT

Lars Koch, generalsekretær,
tlf. 6060 5831

Jonas Kylov Gielfeldt,
ulighedsanalytiker,
tlf. 2980 4854

METODE

Data til denne analyse kommer fra tre kilder; Danmarks Statistik, Skatteministeriet og Finansministeriet. Der er anvendt en række forskellige statistikker fra Danmarks Statistik til de forskellige opgørelser. Data fra indkomststatistikken er afgrænset på en population på 15 år eller derover og tillige afgrænset på, at der kun medtages personer, der har den pågældende indkomsttype (fx at kun personer med formueindkomst tæles med når vi analyserer formueindkomst). Danmarks Statistiks data er dannet på baggrund af indkomstregistre, som dækker hele befolkningen.

Data om formue er på baggrund af data fra Finansministeriets ulighedsredegørelse samt fra svar i Skatteministeriet. Data herfra er lavet på baggrund af lovmodellen, som er en meget stor survey, der tillige beriges med en række registerdata. Lovmodellen opdateres ikke årligt, og derfor fremskrives den til de seneste år på baggrund af informationer fra fx Økonomisk Redegørelse.

Data om udviklingen i det offentlige forbrug er på baggrund af Nationalregnskabet. Endeligt er data om den offentlige beskæftigelse på baggrund af Danmarks Statistiks lønmodtagerbeskæftigelse.

Betydningen for løngabet af at være ansat i den offentlige sektor, er på baggrund af analyse fra [Oxfam IBIS](#). Denne analyses data er fra hhv. Danmarks Statistiks lønstatistik samt [VIVE \(2019\)](#).

Finansieringsforslag til at udligne løngabet i den offentlige sektor baserer sig på følgende kilder:

- Provenu ved formueskat er baseret på [egen analyse fra Oxfam IBIS](#). Datamaterialet her er fra Wealth X databasen og gennemgås i analysens metodeafsnit. Provenuet på 12 mia. kr. er efter at Finansministeriets regneregler for tilbageløb og adfærd er indregnet.
- Provenu ved at ensarte skatten på kapital- og aktieindkomst med lønindkomstskatten baserer sig på svar fra Skatteministeriet. Her anvendes skønnet for 2023 efter tilbageløb og adfærd.
- Provenu ved at droppe planlagte lempelser i topskatten, er på baggrund af regeringsgrundlaget. Her ekspliciteres det ikke, hvorvidt udgiften er skønnet som umiddelbart mindreprovenu, efter tilbageløb eller efter tilbageløb og adfærd.